

ועדה לפי סעיף 47 (א) לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש] התשל"ט - 1979

6.12.2010

לכבוד
שר הבריאות

כב' השר,

בענין :

ד"ר בועז לב
משנה למנהל הכללי של משרד הבריאות
באמצעות באי-כחו עוה"ד יונתן ברג ושני בצלאל
לשכת היועצת המשפטית,
משרד התובע הראשי משרד הבריאות, ירושלים

הקובל

-נגד-

ד"ר באסם אלנבולסי רופא השיניים
ת.ז. [REDACTED] מס' רשיון [REDACTED]
מעונו רחוב [REDACTED]
באמצעות באי-כח עוה"ד ירון בן-דן ולידך נחום,
דרך מנחם בגין 132 מרכז עזריאלי 3 תל-אביב

הנקבל

1. בתאריך 21 בנובמבר 2006, הגיש הד"ר בעז לב, המשנה למנהל הכללי של משרד הבריאות, לשר הבריאות, קובלנה נגד רופא השיניים הד"ר באסם אלנבולסי בעל רשיון מס' [REDACTED] (להלן "הנקבל") -

על התנהגות שאינה הולמת רופא שיניים מורשה וגילוי של חוסר יכולת ו/או רשלנות בעבודתו כאמור בסעיפים 45(1) ו-3 לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט 1979 (להלן "הפקודה") בטיפול שהעניק למר [REDACTED] בשנת 2003, וכן -

על גילוי של חוסר יכולת ו/או רשלנות בעבודתו כאמור בסעיף 45(3) לפקודה, בטיפול שהעניק לגב' [REDACTED] בשנת 2002;

2. לאחר תחילת שמיעת הראיות, בתחילת הדיון בישיבה השלישית, בתאריך 18 לפברואר 2008, הציג בא-כח הקובל "קובלנה מתוקנת" נגד הנקבל, נושאת תאריך 17 בינואר 2008 שבאה להחליף את הקובלנה מיום 21 בנובמבר 2006 - (להלן, ובהמשך דין וחשבון זה "הקובלנה המתוקנת");

הקובלנה המתוקנת כוללת תאור חוזר של התלונות שהוגשו למשרד הבריאות בענייניהם של מר בוריס אגמייב והגב' יהודית שלג כאמור לעיל, וכן כוללת היא פרטים על שלש תלונות נוספות, והן -

על התנהגות שאינה הולמת רופא שיניים מורשה וגילוי של חוסר יכולת ו/או רשלנות בעבודתו כאמור בסעיפים 45(1) ו-3 לפקודה בטיפול שהעניק לגב' [REDACTED] בשנת 2003, על פי תלונה מיום 23.4.2004, וכן -

על התנהגות שאינה הולמת רופא שיניים מורשה, גילוי של חוסר יכולת ו/או רשלנות בעבודתו והפרת הוראה מהוראות חוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996, כאמור בסעיפים 45(1), 3 ו-7 לפקודה בטיפול שהעניק למר [REDACTED] בשנת 1999, על פי תלונה מיום 1.9.2001 וכמפורט בפסק דין במשפט

אזרחי שניתן נגד הנקבל בתאריך 6.10.2005 בבית משפט השלום ברמלה, תיק א 003653/02;

וכן כלול בקובלנה המתוקנת פרט קבילה נוסף נגד הנקבל על כך שבתאריך 14 בדצמבר 2000 הורשע, בהסדר טיעון, על פי הודאתו, בבית משפט השלום ברחובות (תיק פ 002526/00) בעבירות פליליות שלא לפי הפקודה, כאמור בסעיף 45(5) לפקודה; העבירות התבצעו בשנת 1996 - והן זיוף מסמך בכוונה לקבל דבר, הכשלת עיקול, שיבוש הליכי משפט והתחזות לאדם אחר, ו"כל זה כדי להכשיל צו עיקול מטלטלין שניתן כדין במסגרת הליכי הוצל"פ", כמפורט בגזר הדין בענין;

3. בתאריך 19 בפברואר 2007, מינה שר הבריאות, על פי סמכותו בפקודה, ועדה שתדון בקובלנת הקובל -
חברי הועדה שהתמנו - ד"ר שלמה זוסמן - נציג המנהל הכללי,
ד"ר אבנר זך - נציג הסתדרות רופאי השיניים,
עו"ד יעקב לוי - נציג היועץ המשפטי לממשלה.

הועדה קיימה שתיים-עשרה ישיבות, בתאריכים - 12.11.2007, 13.8.2007, 18.2.2008, 10.3.2008, 16.4.2008, 7.7.2008, 6.10.2008, 12.11.2008, 5.1.2009, 9.11.2009, 21.6.2010 וב- 1.11.2010.

הועדה שמעה את עדי הקובל - **מר ב** ו**הגב' א** אשר הציגו את תלונותיהם, ונחקרו עליהן; **הד"ר אלכסנדר בוכמן**, רופא שיניים ומשפטן אשר הגיש חוות דעת רפואית מטעם הקובל על בדיקה שערך לגבי יהודית שלג בחדש דצמבר 2006; **הד"ר עמליה מוטשניק**, מהמחלקה להבטחת איכות שבאגף לבריאות השן במשרד הבריאות, אשר תארה את המידע שאספה במסגרת תפקידה בקשר לתלונות שהוגשו נגד הנקבל; **הד"ר הילה איסקוב** אשר הציגה ונחקרה לגבי מכתב-תצהיר מיום 1.6.2006 בקשר לטיפול שנתנה ביום 29.5.2006 למתלוננת **הגב' שלג**; **הד"ר דן דקל** מפקח מרפאות בלשכת בריאות-מרכז, במשרד הבריאות, אשר תאר את נסיונותיו לערך ביקורת במרפאת הנקבל, ואת התרשמותו, במכתב מיום 19.11.2001 מביקורת שערך במרפאת הנקבל - **ברחובות**; **הד"ר דניאל קושניר**, רופא שיניים מחוזי במחוז המרכז שהגיש תיעוד מיום 3.12.2001 על ביקורת שערך ביום 26.11.2001 במרפאת הנקבל - **ברחובות**.

מטעם הנקבל נשמעה רק עדותו של **פרופ' מיכאל הלפרט רופא שיניים מומחה לשיקום הפה**, אשר הגיש שתי חוות דעת, מיום 20 בפברואר 2008 ומיום 27 בספטמבר 2008; בקשת באת כח הנקבל שהפרופ' הלפרט יבדוק את המתלוננים - נדחתה על ידי הועדה לאחר ברור והתייעצות פנימית (ישיבה מיום 7.7.2008, החלטה בפרוטוקול בעמוד 45 וכן פרוטוקול מיום 6.10.2008 עמוד 12);

4. החל מהישיבה שהתקיימה ביום 12.11.2008, ומבלי שהנקבל עצמו העיד ונחקר בפני הועדה, התקיימו משאים ומתנים בין באי כח הצדדים לקראת "הסדר טיעון";

5. בישיבה מיום 5.1.2009 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, לפיו -
כתב ה"קובלנה המתוקנת" יתוקן על ידי הקבילה -
תוצג הודאה של הנקבל, לאחר תיקון הקובלנה -
המתוקנת, יחד עם הסכמה מצדו לעבור קורס מקצועי המיועד לרופאי שיניים, שיכלול גם חלק עיוני וגם חלק מעשי -
בא-כח הקובל יודיע שהצלחת הנקבל בקורס ההשתלמות, תצדיק שעמדתו לגבי אמצעי המשמעת ההולם תהיה - התליית רשיונו לארבעה וחצי חודשים;
תמצית הסדר הטיעון תוארה על ידי בא-כח הנקבל כך -

" עו"ד בן-דן: אז פרטי ההסדר הם כאלה : אנחנו כאמור, המ(נ)קבל שהורשע ישתתף בקורס הכנה לבחינות רישוי, הוא ישתתף גם בקורס העיוני וגם בקורס המעשי. למיטב בדיקתנו הקורס אמור להיפתח בחודש מאי ויארך כ-4 חודשים, אולי 4 חודשים ומחצה, ולאחר מכן, חברי עכשיו יטען את טיעונו לעונש. לאחר מכן כאשר הנקבל יציג בפני הועדה את האישור על הצלחה בקורס, על מעבר הקורס בהצלחה, אנחנו נטען את טיעונו לעונש. (פרוטוקול הישיבה מיום 5.1.2009 עמוד 19 שורה 1);

6. לאחר שבא-כח הקובל נסח והצהיר את תיקוני הקובלנה המתוקנת, ולאחר שבאי כח הצדדים אישרו לועדה כי הם מודעים לכך שהועדה אינה קשורה להסדר זה שנקשר ביניהם, הודה בה הנקבל, ובעקבות זאת הרשיעה אותו הועדה "באמור בקובלנה המתוקנת, שתוקנה כאמור";

7. מועדים שהוצעו להשלמת הדיון המשמעותי, ולהצגת השגי הנקבל בהשתלמות שקיבל על עצמו - נדחו מפעם לפעם לבקשת באי-כח הנקבל;

ביום 28.10.2009, פנה עו"ד ירון בן-דן בא-כח הנקבל בבקשה "לדחות את מועד שמיעת הטיעונים לעונש למהלך חודש אפריל 2010, מתוך הנחה כי עד למועד זה יסיים ד"ר אלנבולסי את הקורס וניתן יהיה לשמוע את טיעוני הצדדים". באותה פניה מסר בא-כח הנקבל על נסיונות, ללא הצלחה, שניסה הנקבל להרשם לקורס, עד שלבסוף הצליח להרשם ל"קורס הכנה לרופאי שיניים";

לפניה צורף אישור מיום 28.10.2009 של "רכזת קורס רופאים" מטעם המכללה למדעי הבריאות וההתנהגות בע"מ, ברמת גן. - כדלקמן-

"לכל המעוניין הנדון השתתפות בקורס הכנה לרופאי שיניים, הריני לאשר כי אלנבולסי באסם, [REDACTED] ישתתף בקורס הכנה לרופאי שיניים שיתקיים ב"מכללה למדעי הבריאות וההתנהגות" ברמת גן. הקורס יתחיל ב- 22/11 וימשך כ-4 חודשים."

8. ביום 16.6.2010, פנתה עו"ד לילך נחום, באת-כח הנקבל בבקשה לדחות את הישיבה שנקבעה להיות ביום 21.6.2010, לחודש אוקטובר או נובמבר זאת לאחר שד"ר אלנבולסי יגש לבחינה וניתן יהיה לשמוע את הטיעונים לעונש."

לפניה צורף אישור מיום 22 באפריל 2010 של הפרופ' יהושע מושנוב, מנהל הקורס בועדה ללימודים מתקדמים ברפואת שיניים של בית הספר לרפואת שיניים של האוניברסיטה העברית והדסה - כדלקמן -

" ה' באייר, תשי"ע 22 אפריל 2010

אישור השתתפות בקורס הכנה לבחינות רישוי

הרינו לאשר בזאת אלנבולסי באסם ת.ז. [REDACTED] השתתף בקורס "הכנה לבחינות רישוי ברפואת שיניים" מה-27.12.09 עד ל-18.2.10 בפקולטה לרפואת שיניים של האוניברסיטה העברית והדסה, בירושלים.

הנושאים שנלמדו הם: רפ' הפה, אנדודונטיה, כירורגיה פה ולסתות, פדודונטיה, פריודונטיה, פתולוגיה אורלית, רדיולוגיה, רפוי"ש משקמת, חוק ואתיקה, קורס עזרה ראשונה של מ.ד.א. ועבודה מעשית.

ציון המגן המעשי שלו הוא 66."

לאחר דחיות בהמשך הדיונים, נשמעו סיכומי הצדדים בנסיונם לשכנע את הועדה לאימוץ הסדר הטיעון שהשיגו ביניהם -

עמדת עוה"ד יונתן ברג בא-כח הקובל -

בסיכומי ציין בא-כח הקובל כי הוברר, ואף הנקבל מודה, בהודאתו מיום 5.1.2009 כי אין לו "ידע מספיק ברפואת שיניים" וכי הורשע במשפט הפלילי במעשה של זיוף בכוונה לקבל דבר; בא-כח הקובל טען כי הרשעתו של הנקבל בזיוף כאמור, מבליטה את העובדה שהנקבל אינו אדם הגון,

עמדת בא-כח הקובל היא כי תאורי המטופלים מצביעים על "בעיה של אמיונות" ומסירת מידע בלתי מדויק של הנקבל למטופליו - התנהגות המצביעה על ניצול "עליונותו שלו (של הנקבל) ואת פגיעתו של המטופל לצורך עשיית רווח או פגיעה במטופל" (כנ"ל עמוד 18 שורה 8);

בדבריו, הדגיש בא-כח הקובל את "חוסר שיתוף הפעולה של הנקבל עם משרד הבריאות", וכן ציין את "הניהול הלקוי של הרשומה הרפואית";

במעבר דברים חפוז, סיים בא-כח הקובל את דבריו בבקשה -

"להתלות את רישיונו של הנקבל לארבעה וחצי חודשים כפי שאנחנו הסכמנו בהסדר הטיעון. אני מבקש מכם לקבל את הסדר הטיעון על ארבעה וחצי חודשים. - תודה רבה."

בתשובה לשאלת הועדה, לגבי הערות נוספות במשרד הבריאות נגד הנקבל, אמר בא-כח הקובל: "אז אני אומר, אני אנסח את זה ככה, אין הרשעות קודמות" (פרוטוקול מיום 1.11.2010 עמוד 28 שורה 20);

עמדת עוה"ד ירון בן-דן בא-כח הנקבל -

ראוי שהועדה תכבד את הסדר הטיעון בלא חריגה ממנו;

הנקבל לא הודה בכך שהוא רופא רשול, ולא רופא חסר פוטנטיות. הוא הודה בכך שיש לו בעיה מסויימת בניהול של המקרים, ונטל על עצמו את ההתחייבות שאף אחד לא כפה עליו לקחת על עצמו;

הנקבל עבר את הקורס המעשי;
בקורס העיוני הוא השתתף אבל לא עבר אותו;

הועדה מתבקשת, איפוא, אף להקל ממה שהוסכם עם הקבילה בהסדר הטיעון - לשקול את לימודי הנקבל לזכותו, ולהמליץ לקצוב לו אמצעי משמעת שאינו קשור בהתליית הרשיון.

ברשות הועדה, היפנה הנקבל דברים לועדה -

הנקבל קבל את הרשיון המקצועי כרופא שיניים בשנת 1989 ומאז ועד 2002 לא הוגשה נגד הנקבל כל תלונה;

במשך שנות עבודה מקצועית ברפואת שיניים, לא נערכה אליו פניה אישית של משרד הבריאות לגבי עבודתו, ולגבי השתלמויות מקצועיות;

הנקבל, מיוזמתו האישית עבר מספר רב של השתלמויות ויש לו התייעוד על כך;

קורס ההשתלמות שהנקבל עבר במסגרת ההסדר עם הקבילה, היה כרוך בקשיים אישיים, משפחתיים, חברתיים וכספיים כבדים;

הנקבל חשש שלא יעמוד בהצלחה בבחינה העיונית;

כדי לא להגיע למצב של כישלון=פשלה, הוא לא ניגש לבחינה העיונית;

עמדת הועדה, דיון והמלצה

9.

א. ניתן היה להניח כי שני הצדדים הסכימו שהסדר הטיעון, אותו הם מבקשים לאשר, יתבסס על מלוי המחוייבות שהנקבל קיבל על עצמו לעבור השתלמות רפואית מקצועית ברפואת שיניים הן ברמה המעשית והן ברמה העיונית;

ב. מעקב אחרי עמדת בא-כח הנקבל מצביעה על מבט ארוך טווח שהציג בשלבים שלפני התגבשות ההסדר בין הצדדים, בכך שחשש ממצב בו הלקוח שלו לא יעמוד במחוייבותו להשתלמות המקצועית, והציע, מספר פעמים, לחלל הדיונים, לשקול מה יהיה דינו של הנקבל אם לא יעמוד בנטל של ההשתלמות -

ראה פרוטוקול 5.1.2010 עמוד 4 שורה 26 -

"עו"ד בן דן : אנחנו הצענו שבמסגרת עסקת הטיעון הזאת אנחנו נבקש מהוועדה לאשר את העסקה הזאת ולקצוב את תקופת ההתליה, ותקופת ההתליה תחול עם תחילתו של הקורס. אם הנקבל לא יעמוד בדרישות הקורס אז תהיה איזושהי סנקציה על ידי הועדה."

וכן שם עמוד 6 שורה 2 -

"עו"ד בן דן : לא, להוסיף עכשיו סנקציה, להגיד אם במידה שלא יעמוד אזי יקרה א ב ג, זה כמו עונש על תנאי, אני לא יודע, צריך לחשוב על מה יקרה אם הוא לא יעמוד, אני בטוח שהוא יעמוד, אבל אם הוא לא יעמוד אז צריכה להיות..."

וכן שם עמוד 11 שורה 7 -

"עו"ד בן דן : מה דעתכם למשל שבמסגרת פסק דין שיינתן עכשיו תהיה גם סנקציה לגבי אי מעבר הקורס, או אי השתתפות בקורס."

(ההדגשות אינן במקור).

ג. אל מול עמדת בא-כח הנקבל, נראה לוועדה כי בא-כח הקובל לא הכין עצמו למקרה של אי עמידת הנקבל בהתחייבותו, וכך, התוצאה של שיקוליו, בינו לבין עצמו, הביאתהו לסיכום החפז של דבריו, שלא נראה כנובע מפרוט מודגש של כשלי הנקבל, שבתחילת דברי סיכומו של בא-כח הקובל;

ד. מנתוח עמדות באי כח הצדדים, עולה, לדעת הועדה, כי לא היה מפגש, צלול וברור של מחשבות בין שני באי כח הצדדים, הן בשלב החתירה לקראת להסדר הטיעון, והן במסגרת הגיבוש והניסוח בפועל של הסדר הטיעון כפי שהוצג בפני הועדה;

בא-כח הקובל התבסס על מצב של הצלחה מלאה של הנקבל בשתי רמות ההשתלמות הן המעשית והן העיונית, ומשהגיע לשלב בו היה חייב להודיע

על עמדתו באשר לאמצעי המשמעת נראה לוועדה שהוא הכריח את עצמו להתמתן ולהתרכז בבקשו מהועדה לאשר המלצה מאולצת, וזאת על אף אי עמידת הנקבל בהתחייבותו, -

וממול, בא-כח הנקבל שחזה וחשש, ואף פעל, תוך אפשרות של אי השלמת לקוחו בהתחייבותו - המלצתו לוועדה לאשר אמצעי משמעת של התליה לארבעה וחצי חודשים, נראתה לו אך טבעית ומוצדקת, במסגרת היתכנות האפשרות של התממשות המצב של אי עמידת הנקבל בהתחייבותו;

ה. הועדה מודעת לקו הכללי במערכת המשפטית הישראלית לפיה על אף הגוון של "פגם מוסרי" שיש בהסדר טיעון, יכול ויהיה בהסדר טיעון מסויים יתרון מבחינת האינטרס הציבורי; וכך הונהג הכלל, שקיבל הכרה מתרחבת, לפיה, בדרך כלל יכבד בית המשפט את הסדר הטיעון, אלא אם יש טעמים מיוחדים השוללים זאת. - (ברוח דברי הנשיא שמגר בע"פ 2034/91 ארזה נ. מדינת ישראל);

וכן ראה את דברי השופט א. מצא בע"פ יאיר לוי 1289/93, ע"פ 129093 גאולה לוי פד"י מ"ח 1585, בעמוד 169 מול האות ב) "...שומה על בית משפט לנהוג באיפוק בעת בחינתו של הסדר טיעון הנוגע לעונשו של נאשם, ולהגביל את התערבותו רק למקרים שבהם גלוי וברור כי ההסדר פוגע בענין הציבורי (או, לפחות, אינו מתיישב עמו), ולפיכך הינו מוטעה ואינו ראוי להתאשר".

וכן ראה את דברי השופט א. גולדברג (שם, שם), עמוד 165 מול האות א): "...כדי ששיקול הדעת של בית המשפט, אם לאמץ או לדחות הסדר טיעון, יהיה סביר, עליו לשקול, לדידי, מהו היחס שבין העונש המוסכם לבין העונש הראוי, שבית המשפט היה גוזר אותו באותו ענין, כשהנסיבות כולן לפניו. "העדר יחס, במידה משמעותית בין העונש המוסכם והעונש הראוי, דיו כדי להצדיק דחייתו של הסדר הטיעון" (ע"פ 442/91 אסיס נ. מדינת ישראל)....";

ה. באשר לנקבל הד"ר באסם נבולסי, מוצאים אנו טעמים מיוחדים שיש בהם כדי להצדיק אי הענות לבקשת הצדדים להכרה בהסדר הטיעון אליו הגיעו -

(1) הנקבל במודע, ואף לאחר מתן אפשרות מצד הועדה, לא עמד בהתחייבות שקיבל על עצמו במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו בא-כחו יחד עם כח הקובל, ולא נגיש לבחינה שאמורה היתה להעריך את ידיעותיו הרפואיות והעיוניות ברפואת שיניים;

(2) לדעת הועדה אין לנקבל "חרדת בחינות" נפשית או רגשית, וראיה לדבר היא יכולתו לעמוד במבחן המעשי בקורס ללימודים מתקדמים ברפואת שיניים של בית הספר לרפואת שיניים של האוניברסיטה העברית והדסה;

רתיעת הנקבל מהמבחן העיוני נובעת לדעתנו, מהכרה עצמית של חוסר ידיעה בסיסית בחומר המקצועי-רפואי שנדרש בקורס, והחיוני באופן מוחלט לרופא שיניים. במצב דברים זה, הסכמת הועדה לאמצעי המשמעת, קל הערך שבהסדר הטיעון יכולה להוות סיכון ציבורי, במיוחד כלפי מטופלים הנזקקים לטיפול שיניים - ברוח דברי השופט א. מצא, לעיל;

(3) הערכתנו - לגבי חוסר היחס המשמעותי הבולט בין אמצעי המשמעת המוצע בהסדר הטיעון ובין אמצעי המשמעת הראוי, בהתחשב בהתנהלות המקצועית-רפואית של הנקבל, כפי שעולה מהודאתו - מעניקה הצדקה נוספת לדחית הסדר הטיעון המדובר;

הועדה אינה מקבלת איפוא את הסדר הטיעון הנזכר, בכל הנוגע לאמצעי המשמעת הראויים לנקבל -

ולפיכך, נוכח חומרת המשמעות המקצועית-רפואית של התנהלות הנקבל כלפי מטופליו, וכן נוכח רתיעתו מהשלמת יכולותיו התאורתיות ברפואת שיניים, ועל אף העובדה כי אין במשרד הבריאות, הרשעות משמעותיות כלפי הנקבל -

אנו ממליצים בפניך, שר הבריאות להתלות את רשיונו של הנקבל הד"ר באסס נבולסי לארבע שנים, וזאת בשל כך שהנקבל, על פי הודאתו-

א. גילה חוסר יכולת, ורשלנות חמורה בעבודתו,

ב. הפר הוראות מהוראות חוק זכויות החולה,

ג. התנהג בדרך שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים,-

כלפי המטופלים ב- [REDACTED], [REDACTED]

וכן -

ד. הורשע בעבירה פלילית שלא לפי פקודת רופאי השיניים;

המלצה זאת נראית לנו מאוזנת והולמת את הנקבל, התנהגותו המוסרית, מעשיו והתנהלותו המקצועית-רפואית, וכן תואמת היא לדעתנו, לאינטרס הציבור ולנזקקים אשר אין להם היכולת לעמוד על יכולותיהם וידיעותיהם העיוניות-רפואיות של הרופאים המטפלים.

ניתן היום.....

עו"ד יעקב לוי	ד"ר אבנר זך	ד"ר שלמה זוסמן
נציג היועץ המשפטי	נציג הסתדרות רופאי	יו"ר
לממשלה	השיניים	